

Sygn. akt. V GC 307/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2023r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu V Wydział Gospodarczy

Przewodnicząca sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

po rozpoznaniu w dniu 16 maja 2023r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa D. J.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w S.

o zapłatę

zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki D. J. kwoty 28.950,41 zł (dwadzieścia osiem tysięcy dziewięćset pięćdziesiąt złotych czterdzieści jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19 marca 2019r. do dnia zapłaty,

oddala powództwo w pozostałym zakresie,

zasądza od pozwanego (...) Spółce Akcyjnej w S. na rzecz powódki D. J. kwotę 2.482,64 zł (dwa tysiące czterysta osiemdziesiąt dwa złote sześćdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów postępowania z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty,

zwraca pozwanemu (...) Spółce Akcyjnej w S. kwotę 89,32 (osiemdziesiąt dziewięć złotych trzydzieści dwa grosze) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 307/20

UZASADNIENIE

Powódka D. J. pozwem z dnia 6 marca 2022r. wniosła o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w S. kwoty 50.114,24 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 49.114,24 zł od dnia 19 marca 2019 roku do dnia zapłaty i od kwoty 1.000 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że powódka dochodzi od pozwanego odszkodowania z tytułu uszkodzonego pojazdu w kwocie 49.114,24 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 19 marca 2019r. do dnia zapłaty i z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu w kwocie 1.000 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. Dnia 12 stycznia 2019r. doszło do kolizji drogowej, której sprawcą był podmiot posiadający zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Na skutek tego zdarzenia uszkodzeniu uległ należący do powódki pojazd marki (...) o nr rej. (...). Szkoda została zgłoszona do pozwanego ubezpieczyciela, który dokonał oględzin pojazdu i sporządził zaniżony kosztorys naprawy przyjmując do wyceny średnie ceny nieodpowiadające rynkowym. Pozwany sporządził kosztorys naprawy opiewający na kwotę 70.715,13 zł netto (86.979,61 zł brutto). Uwzględniając możliwość powoda do odliczenia kwoty VAT pozwany wypłacił

powodowi kwotę netto, wydając w tym zakresie decyzję z dnia 18 marca 2019r. Sporne okazały się ceny części zamiennych i koszty robocizny. Powód przygotował własną kalkulację na kwotę 121.327,37 zł netto (149.232,67 zł) brutto. Naprawa pojazdu została wykonana w oparciu o sporządzoną przez powoda kalkulację. Po dokonanej naprawie powód przekazał pozwanemu fakturę VAT nr (...) z dnia wykonania usługi, tj. 30 kwietnia 2019r. na kwotę 118.062,80 zł netto (145.217,24 zł brutto). W piśmie z dnia 31 maja 2019r. pozwany odmówił dopłaty do odszkodowania w oparciu o przedstawioną fakturę VAT nr 00019/04/2019, powołując się na zastosowanie do naprawy pojazdu części używanych oraz alternatywnych zamienników. Pozwany błędnie ustalił wysokość kosztu odtworzenia stanu technicznego uszkodzonego pojazdu do stanu sprzed powstania szkody, wskutek czego zaniżone zostało należne powodowi odszkodowanie. Ze sporządzonego na zlecenie powoda kosztorysu naprawy wynika, że koszt naprawy pojazdu wyliczony przy zastosowaniu odpowiednich dla tego pojazdu części i kosztów robocizny wynosić powinien 121.327,37 zł netto. Podstawą wypłaty bezspornej kwoty odszkodowania była wadliwa – błędna kalkulacja naprawy, oparta na częściach nieoryginalnych i zaniżonej stawce za roboczogodzinę. Ponadto stan techniczny, wiek, wartość pojazdu sprzed szkody, uzasadnia roszczenie o zapłatę przez pozwanego sumy pieniężnej odpowiadającej różnicy między wartością tego samochodu przed uszkodzeniem i po naprawie, przy założeniu, że naprawa jest prawidłowa, a zmniejszenie wartości samochodu nastąpiło wskutek jego uszkodzenia. Z wiedzy strony powodowej wynika, że rynkowy ubytek wartości pojazdu na skutek przedmiotowego zdarzenia wynosi co najmniej 1.000 zł.

Do pozwu załączono pismo Komendy Powiatowej Policji w N., wyciąg aktu oskarżenia przeciwko sprawcy zdarzenia, protokół szkody w pojeździe nr (...), kalkulację naprawy sporządzoną przez pozwanego, kalkulację naprawy sporządzoną przez Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...), fakturę nr (...) z 30.04.2019r., decyzję z dnia 18 marca 2019r. o przyznaniu odszkodowania w kwocie 70.715,13 zł netto, pisma pozwanego o odmowie dopłaty do odszkodowania w oparciu o przedstawioną fakturę, cesja wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej zawarta pomiędzy (...) Funduszem (...) jako cedentem i powódką jako cesjonariuszem.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że poszkodowany zgłosił szkodę pozwanemu, który w toku postępowania likwidacyjnego ustalił, że szkodę należy zakwalifikować jako szkodę częściową. Wyplacono 70.715,13 zł netto tytułem szkody częściowej i 12.000 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Pozwany zakwestionował roszczenie dochodzone pozvem w całości. Pomiedzy stronami pozostają sporne rodzaj części użytych do naprawy pojazdu S. nr rej.(...) po zdarzeniu z dnia 12 stycznia 2019r. i uzasadniony koszt naprawy, w tym koszt części, materiału lakierniczego i prac naprawczych. Pomiedzy stronami bezsporna jest wypłata odszkodowania w kwocie netto. Zdaniem pozwanego przyznana i wyplacona kwota odszkodowania odpowiada zasadzie pełnego odszkodowania. Powód nie wykazał, aby samochód przed zdarzeniem był serwisowany w (...) oraz czy samochód został naprawiony, jak też wysokości rzeczywiście poniesionych w związku z tym kosztów. Pojazd został naprawiony przez L. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Handlowe (...). Oględziny pojazdu wykazały, że do naprawy wykorzystano m. in. części używane i zamienniki części Q. Pomiedzy stronami sporne pozostają zasada odpowiedzialności oraz wysokość odszkodowania. Pozwany zaprzeczył, iż w realiach niniejszej sprawy uzasadnionym jest roszczenie o zwrot kwoty z tytułu utraty wartości handlowej pojazdu. Przedmiotowy pojazd w dacie szkody był pojazdem 7 – letnim, intensywnie eksploatowanym (przebieg na dzień 9 kwietnia 2019r. - 686.447 km), co wpływa na zmniejszenie jego wartości handlowej. Wiek pojazdu oraz przebieg mają wpływ na cenę rynkową.

W piśmie procesowym z dnia 4 grudnia 2020r. pełnomocnik podtrzymał powództwo. Do odpowiedzi na pozew załączono kopię dowodu rejestracyjnego pojazdu, wyrok skazujący sprawcę zdarzenia, decyzje pozwanego, kalkulacje naprawy i zdjęcia uszkodzonego pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka działalność gospodarczą prowadzi od 2014r. Mąż pomagał jej w działalności transportowej. (...) był wzięty w leasing w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Właścicielem pojazdu jest (...) S.A. Oddział w P.. Powódka posiada jeszcze jeden samochód S.. Posiadanyimi samochodami prowadzi transport krajowy i zagraniczny. W dniu zdarzenia 12 stycznia 2019r., w czasie kiedy doszło do kolizji drogowej, kierowcą samochodu S. był jej mąż. W wyniku

tego wypadku miał on złamaną rękę i żebra. Dość długo po wypadku samochód był przetrzymywany przez policję na parkingu w N.. Naprawą samochodu zajmował się mąż powódki. (...) przekazał jej uprawnienia do dochodzenia odszkodowania. (...) był na pięć lat. Samochód kupiony był używany, z ogłoszenia. Mąż powódki przekazał naprawę do warsztatu licząc, że koszty będą pokryte z ubezpieczenia. Gdy okazało się, że wypłacono niższą kwotę niż koszt naprawy powódka poszukała pomocy prawnej.

Dowód: zeznania powódki (00:20:03 – 00:31:28 minuta rozprawy z dnia

27.04.2022r. k. 187 akt), zaświadczenie z (...) powódki (k. 12 akt), kopia

dowodu rejestracyjnego (k. 86 akt)

Komenda Powiatowa Policji w N. prowadziła postępowanie przygotowawcze w sprawie wypadku drogowego zaistniałego w dniu 12 stycznia 2019r. spowodowanego przez J. P. (1) kierującego pojazdem R. (...) w stanie nietrzeźwości, który zjechał na pas przeciwny, gdzie zderzył się czołowo z zestawem ciężarowym kierowanym przez P. J..

Dowód: pismo Komendy Powiatowej Policji w N. z 28.03.2019r. (k.

13 akt) , kopia aktu oskarżenia przeciwko J. P. (1) (k. 14 – 15 akt)

Powódka udzieliła w dniu 28 stycznia 2019r. P. B. pełnomocnictwa do zgłaszania roszczeń, wyjaśnień i odwołań w szkodach majątkowych. W dniu 21 lutego 2019r. zgłosił on szkodę do pozwanego w imieniu powódki.

Dowód: pełnomocnictwo (k. 87 akt), zgłoszenie szkody (k. 144 akt)

Przedmiotowy samochód S. był uszkodzony z przodu. Uszkodzone były zderzaki, atrapy maski, chłodnica, wzmocnienie zderzaka. Zanim L. K. przystąpił do naprawy, przyjechał rzeczoznawca z zakładu ubezpieczeń obejrzeć samochód. Po demontażu części były drugie oględziny. Stwierdzono wtedy uszkodzenia drobnych rzeczy. Samochód był zadbane i sprawny przed szkodą. Wnętrze było estetycznie wykończony, ogumienie było prawidłowe. Dodatkowo był wyposażony w chromowe rury ozdobne i dodatkowe światła. L. K. zgodził się z rzeczoznawcą co do zakresu uszkodzeń. Wszystkie naprawy uzgadniał z P. J.. Do naprawy przystąpił po drugich oględzinach. Rozpoczęcie naprawy wydłużało się ze względu na oczekiwanie na zgodę policji i ubezpieczalni. Faktura za naprawę została uregulowana częściowo. Podatek VAT nie został uregulowany. Powódka nie otrzymała w pełni odszkodowania. Samochód został wydany po naprawie w dniu wystawienia faktury. Samochód został naprawiony z użyciem części oryginalnych. W samochodzie przed naprawą wszystkie części były oryginalne. Rzeczoznawca nie wnosił żadnych uwag.

Dowód: zeznania świadka L. K. (00:06:09 – 00:19:14 minuta roz

prawy z dnia 27.04.2022r. k. 186v – 187 akt) dokumentacja zdjęciowa (k.

103 – 124 akt)

Przedstawiciel pozwanego, specjalista ds likwidacji szkód P. W. oraz L. K. prowadzący Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) w P. podpisali w dniach 26 lutego 2019r. i 11 marca 2019r. protokoły szkody w pojeździe nr (...).

Dowód: Protokoły szkody (k. 16 – 24 akt)

W dniu 11 marca 2019r. pozwany sporządził w systemie (...) kalkulację naprawy pojazdu S. nr rej. (...) na kwotę 70.715,13 zł netto (86.979,61 zł brutto).

Dowód: kalkulacja naprawy z 11.03.2019r. (k. 26 – 39, 93 - 100 akt)

W dniu 15 marca 2019r. L. K. prowadzący Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) w P. sporządził kalkulację naprawy samochodu S. nr rej. (...) na kwotę 121.327,37 zł netto (149.232,67 zł brutto).

Dowód: kalkulacja naprawy z 15.03.2019r. (k.40 – 49 akt)

W dniu 18 marca 2019r. pozwany przyznał powódce odszkodowanie w wysokości 70.715,13 zł netto, w oparciu o kosztorys naprawy.

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 18.03.2019r. (k. 58 – 59 akt)

W dniu 18 marca 2019r. i 21 marca 2019r. pozwany przyznał dopłaty do odszkodowania w wysokości 2.880 zł netto i 9.120 zł netto z tytułu najmu pojazdu zastępczego.

Dowód: pisma pozwanego z 18.03.2019r. i 21.03.2019r. (k. 91 i 92 akt)

W dniu 30 kwietnia 2019r. L. K. prowadzący Przedsiębiorstwo Usługowo – Handlowe (...) w P. wystawił wobec powódki Fakturę nr (...) na kwotę 118.062,80 zł netto (145.217,24 zł brutto) z tytułu naprawy powypadkowej samochodu S. nr rej (...), płaćną do dnia 30 maja 2019r.

Dowód: faktura nr (...) z 30.04.2019r. (k. 50 – 54, 126 - 128 akt)

W dniu 29 maja 2019r. przedstawiciel pozwanego T. T. z Biura Operacji i Likwidacji szkód dokonał oględzin pojazdu po naprawie i stwierdził, że zafakturowano ceny nowych elementów lecz nie potwierdził użycia do naprawy części nowych z wyjątkiem reflektorów i dolnych świateł zderzaka.

Dowód: notatka służbowa z oględzin pojazdu po naprawie (k. 125 akt), dokumenta

cja zdjęciowa (k. 129 – 139 akt)

Pozwany dokonał weryfikacji faktury, wskazując na użycie używanych części i okoliczność, że faktura jest niezgodna ze stanem faktycznym.

Dowód: faktura nr (...) z 30.04.2019r. po weryfikacji (k. 55 – 57, 140 –

143 akt)

Pismem z dnia 31 maja 2019r. pozwany odmówił dopłaty do przyznanego odszkodowania w oparciu o przedstawioną fakturę VAT nr (...) a pismem z dnia 3 czerwca 2019r. pozwany podtrzymał zajęte stanowisko

Dowód: decyzja pozwanego z 31.05.2019r. (k. 60-61 akt), pismo pozwanego z

3.06.2019r. (k. 62 – 63 akt)

Wyrokiem z dnia 5 czerwca 2019r. Sąd Rejonowy w Nowym Tomyślu oskarżonego J. P. (1) uznał za winnego zarzuconego mu czynu i wymierzył karę. Na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora Sąd Okręgowy w Poznaniu zmienił zaskarżony wyrok w zakresie orzeczonej kary.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Nowym Tomyślu, Wydział II Karny z

5.06.2019r. (k. 88 akt), wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu (k. 90 akt)

W dniu 20 lutego 2020r. (...) S.A. we W. jako cedent przełał na rzecz powódki jako cesjonariusza wierzytelność z tytułu odszkodowania, wynikającego z umowy ubezpieczenia OC, potwierdzonej polisą ubezpieczeniową nr (...).

Dowód: umowa cesji wierzytelności z polisy ubezpieczeniowej do umowy leasingu

nr (...) z pełnomocnictwem (k. 64 – 68 akt)

Naprawa nie przywróciła samochodowi trwałości i wartości sprzed szkody.

Najbardziej racjonalne byłoby wykonanie naprawy samochodu wg kosztorysu z wariantu – części oryginalne , a dla części dla których występowały zamienniki o jakości Q – takie zamienniki. Robocizna po 100 zł netto za 1 rbg. Zastosowanie zamienników Q w samochodzie w siódmym roku eksploatacji, z przebiegiem 688.430 km nie wpłynie na żywotność i wartość samochodu, a spowoduje obniżenie kosztów naprawy. Jeżeli zakład wykonujący naprawę nie był zakładem autoryzowanym, to powinien stosować stawkę występującą w zakładach nieautoryzowanych. Przy zastosowaniu części oryginalnych nowych i zamienników o jakości Q i przy zastosowaniu stawki 100 zł netto za 1 rbg, koszt naprawy samochodu wynosi 99.665,54 zł netto (122.588,61 zł brutto)

W samochodach ciężarowych starszych niż 3 lata nie występuje zjawisko rynkowego ubytku wartości z powodu wypadku i naprawy powypadkowej wykonanej zgodnie z technologią producenta. Oszczędnościowe wykonanie naprawy samochodu skutkowało skróceniem jego żywotności i obniżeniem wartości

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr. inż. J. P. (2) (k. 201 - 256 akt) , opinia

uzupełniająca (k. 275 – 290 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka L. K., powódki oraz opinii biegłego sądowego mgr. inż. J. P. (2).

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę powstałą w dniu 13 stycznia 2019r. była umowa ubezpieczenia OC, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika zaś z przepisu art.436 § 1 w zw. z 435 § 1 k.c., zgodnie z którymi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność jak prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu elektryczności, paliw płynnych itp.) Ponoś on odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 §1 zd.1 k.c.).

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi” (uchwała składu 7 sędziów SN z 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112)

W toku postępowania dowodowego ustalono wysokość odszkodowania z uwzględnieniem ustalonego przez biegłego zakresu napraw w oparciu o dokumentację zawartą w aktach szkody, na podstawie kosztorysu naprawy wykonanego przez pozwanego i przez powoda oraz po ustaleniu wartości nowych części podlegających wymianie oryginalnych i zamienników o jakości Q oraz kosztów robocizny z uwzględnieniem przyjętych w miejscu zamieszkania poszkodowanej stawek robocizny za tego rodzaju usługi.

Sąd przyjął, w oparciu o opinię biegłego, że koszt naprawy samochodu wynosi 99.665,54 zł netto, 122.588,61 zł brutto, z uwzględnieniem stawki 100 zł netto najczęściej występującej na rynku lokalnym w południowej W. w roku 2019.

Powódka stała się wierzycielką pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Pozwany wypłacił odszkodowanie zaniżając wartość kosztów naprawy, co zostało potwierdzone opinią biegłego sądowego.

Różnica pomiędzy ustalonym przez Sąd odszkodowaniem w kwocie netto (99.665,54 zł), a odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego (70.715,13 zł) podlegała uwzględnieniu przez Sąd. W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, stosunkowo je rozdzielając. Powódka wygrała sprawę w 57,77%. Na koszty postępowania złożyła się opłata od pozwu w kwocie 2.506 zł, wynagrodzenie biegłego mgra J. P. (2) w łącznej kwocie 1.910,68 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwocie po 5400 zł w oparciu o § 2 pkt.6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. poz. 1804) wraz z opłatami skarbowymi w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa. Suma kosztów postępowania wyniosła więc kwotę 15.250,68 zł. Powód przegrał 42,23% tej kwoty czyli 6.440,36 zł. Poniósł zaś kwotę 8.923 zł (opłatę sądową od pozwu, zaliczkę na poczet opinii biegłego w wysokości 1.000 zł i wynagrodzenie pełnomocnika). Różnicę tych kwot pozwany ma obowiązek zwrócić powodowi.

Ponadto Sąd zwrócił pozwanemu niewykorzystaną część zaliczki uiszczonej na poczet opinii biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś